

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 347/2012-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúcej prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 4022/2012, sp. zn. Rvp 4023/2012, sp. zn. Rvp 4024/2012, sp. zn. Rvp 4025/2012, sp. zn. Rvp 4026/2012, sp. zn. Rvp 4027/2012, sp. zn. Rvp 4028/2012, sp. zn. Rvp 4029/2012, sp. zn. Rvp 4030/2012, sp. zn. Rvp 4031/2012, sp. zn. Rvp 4032/2012, sp. zn. Rvp 4033/2012, sp. zn. Rvp 4034/2012, sp. zn. Rvp 4035/2012, sp. zn. Rvp 4036/2012 a sp. zn. Rvp 4037/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Er 448/2011, sp. zn. 3 Er 120/2011, sp. zn. 2 Er 108/2011, sp. zn. 6 Er 357/2010, sp. zn. 7 Er 304/2010, sp. zn. 4 Er 536/2011, sp. zn. 4 Er 292/2010, sp. zn. 2 Er 291/2010, sp. zn. 2 Er 26/2011, sp. zn. 2 Er 773/2010, sp. zn. 2 Er 191/2011, sp. zn. 7 Er 633/2010, sp. zn. 4 Er 467/2010, sp. zn. 3 Er 515/2011, sp. zn. 4 Er 357/2010 a sp. zn. 4 Er 25/2011 a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4022/2012, sp. zn. Rvp 4023/2012, sp. zn. Rvp 4024/2012, sp. zn. Rvp 4025/2012, sp. zn. Rvp 4026/2012, sp. zn. Rvp 4027/2012, sp. zn. Rvp 4028/2012, sp. zn. Rvp 4029/2012, sp. zn. Rvp 4030/2012, sp. zn. Rvp 4031/2012, sp. zn. Rvp 4032/2012, sp. zn. Rvp 4033/2012, sp. zn. Rvp 4034/2012, sp. zn. Rvp 4035/2012, sp. zn. Rvp 4036/2012 a sp. zn. Rvp 4037/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 4022/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. mája 2012 osobne doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. , B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej F., s. r. o., B., konajúcej prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 4022/2012, sp. zn. Rvp 4023/2012, sp. zn. Rvp 4024/2012, sp. zn. Rvp 4025/2012, sp. zn. Rvp 4026/2012, sp. zn. Rvp 4027/2012, sp. zn. Rvp 4028/2012, sp. zn. Rvp 4029/2012, sp. zn. Rvp 4030/2012, sp. zn. Rvp 4031/2012, sp. zn. Rvp 4032/2012, sp. zn. Rvp 4033/2012, sp. zn. Rvp 4034/2012, sp. zn. Rvp 4035/2012, sp. zn. Rvp 4036/2012 a sp. zn. Rvp 4037/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Er 448/2011, sp. zn. 3 Er 120/2011, sp. zn. 2 Er 108/2011, sp. zn. 6 Er 357/2010, sp. zn. 7 Er 304/2010, sp. zn. 4 Er 536/2011, sp. zn. 4 Er 292/2010, sp. zn. 2 Er 291/2010, sp. zn. 2 Er 26/2011, sp. zn. 2 Er 773/2010, sp. zn. 2 Er 191/2011, sp. zn. 7 Er 633/2010, sp. zn. 4 Er 467/2010, sp. zn. 3 Er 515/2011, sp. zn. 4 Er 357/2010 a sp. zn. 4 Er 25/2011 (ďalej aj „napadnuté konania“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka v napadnutých konaniach vedených okresným súdom podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcie. Súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti („Exekučný poriadok“) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií, čím došlo k zákonnému založeniu povinnosti okresného súdu rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovených lehotách.

Sťažovateľka uvádza, že okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií dosiaľ nerozhodol napriek tomu, že tieto veci podľa jej názoru nevykazujú prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadujú takú spoluprácu okresného súdu s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť jeho posúdenie, resp. rozhodnutie v týchto veciach. Sťažovateľka poukazuje aj na to, že jej dosiaľ neboli zo strany okresného súdu oznámené ani spisovné značky, pod ktorými sa napádané exekučné konania vedú, preto ich identifikovala len pomocou označenia účastníkov a údajov, ktoré sú jej známe.

Vzhľadom na z pohľadu sťažovateľky neodôvodnenú činnosť a neefektívny postup okresného súdu podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedovi okresného súdu sťažnosti na prietahy v ňou iniciovaných exekučných konaniach. Sťažovateľka v sťažnostiach uvádza, že na tieto svoje sťažnosti z 25. mája 2011 nedostala od predsedu okresného súdu dosiaľ žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového

protokolu a tiež porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené ňou označené základné práva podľa ústavy, práva podľa dohovoru a dodatkového protokolu, ako aj ďalšie ňou označené ustanovenia ústavy a dohovoru, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov a napokon uložil okresnému súdu zaplatiť finančné zadost'účinenie, ako aj úhradu trov konania.

Podaniami doručenými ústavnému súdu 30. júla 2012 označenými „*Spresnenie petitu*“ sťažovateľka doplnila sťažnosti vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4022/2012, sp. zn. Rvp 4023/2012, sp. zn. Rvp 4024/2012, sp. zn. Rvp 4025/2012, sp. zn. Rvp 4026/2012, sp. zn. Rvp 4027/2012, sp. zn. Rvp 4028/2012, sp. zn. Rvp 4029/2012, sp. zn. Rvp 4030/2012, sp. zn. Rvp 4031/2012, sp. zn. Rvp 4032/2012, sp. zn. Rvp 4034/2012, sp. zn. Rvp 4035/2012, sp. zn. Rvp 4036/2012 a sp. zn. Rvp 4037/2012 uvedením spisových značiek konaní vedených okresným súdom, v prípade sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4028/2012 a sp. zn. Rvp 4029/2012 uvedením totožných spisových značiek okresného súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4022/2012, sp. zn. Rvp 4023/2012, sp. zn. Rvp 4024/2012, sp. zn. Rvp 4025/2012, sp. zn. Rvp 4026/2012, sp. zn. Rvp 4027/2012, sp. zn. Rvp 4028/2012, sp. zn. Rvp 4029/2012, sp. zn. Rvp 4030/2012, sp. zn. Rvp 4031/2012, sp. zn. Rvp 4032/2012, sp. zn. Rvp 4033/2012, sp. zn. Rvp 4034/2012, sp. zn. Rvp 4035/2012, sp. zn. Rvp 4036/2012 a sp. zn. Rvp 4037/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky

a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach

Sťažovateľka predovšetkým namieta, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želaného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza v zásade až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

II.2.1 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Er 26/2011, sp. zn. 2 Er 108/2011, sp. zn. 7 Er 633/2010, sp. zn. 4 Er 357/2010, sp. zn. 7 Er 304/2010, sp. zn. 4 Er 292/2010, sp. zn. 2 Er 191/2011,

**sp. zn. 2 Er 773/2010, sp. zn. 6 Er 357/2010, sp. zn. 4 Er 467/2010, sp. zn. 2 Er 291/2010
a sp. zn. 3 Er 120/2011**

V konaniach o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje preukázanie podania sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona o súdoch. Takúto sťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd treba využiť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

Účinnosť tohto právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietáhov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1 a § 116 ods. 1 písm. b) tohto zákona]. Podobne aj zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní...“. V zmysle § 64 ods. 2 prvej vety zákona o súdoch „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti...“. Napokon podľa § 64 ods. 3 zákona o súdoch „Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky...“.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu

jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Účelom sťažnosti proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa príslušných ustanovení zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade so základným právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (m. m. II. ÚS 64/97, I. ÚS 20/05). Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok nápravy podľa zákona o súdoch, alebo ak preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka v sťažnostiach tvrdí, že v súlade so zákonom o súdoch „*podal(a) písomne ešte dňa 25. 05. 2011 do rúk predsedu exekučného súdu sťažnosť na postup súdu smerujúcu proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov*“. Vzhľadom na skutočnosť, že k sťažnostiam nepripojila fotokópiu sťažnosti podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, ústavný súd ju prípisom z 10. júla 2012 vyzval, aby tak urobila v ním určenej lehote, prípadne iným hodnoverným spôsobom preukázala, že tieto sťažnosti okresnému súdu podala, a zároveň ju upozornil na možnosť odmietnutia sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka reagovala na výzvu ústavného súdu podaním doručeným ústavnému súdu 26. júla 2012, ku ktorému pripojila kópie podaní označených „*Sťažnosť na prietahy v konaní*“ s dátumom 25. mája 2011 bez kópie podacieho hárka pošty (ďalej len „sťažnosť z 25. mája 2011“ a spoločne „sťažnosti z 25. mája 2011“), ktoré sa vzťahovali na celkovo

12 napadnutých konaní vedených okresným súdom (konania vedené okresným súdom pod sp. zn. 2 Er 26/2011, sp. zn. 2 Er 108/2011, sp. zn. 7 Er 633/2010, sp. zn. 4 Er 357/2010, sp. zn. 7 Er 304/2010, sp. zn. 4 Er 292/2010, sp. zn. 2 Er 191/2011, sp. zn. 2 Er 773/2010, sp. zn. 6 Er 357/2010, sp. zn. 4 Er 467/2010, sp. zn. 2 Er 291/2010 a sp. zn. 3 Er 120/2011). Vzhľadom na skutočnosť, že k sťažnostiam z 25. mája 2012 neboli pripojené podacie hárky ani iné listinné doklady, ktoré by hodnoverným spôsobom preukazovali doručovanie uvedených sťažností okresnému súdu, nemajú sťažovateľkou doručené podania podľa názoru ústavného súdu z hľadiska dokazovania žiadnu výpovednú ani preukaznú hodnotu.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, v sťažnostiach hodnoverným spôsobom nepreukázala, že v doterajšom priebehu konaní vedených okresným súdom pod sp. zn. 2 Er 26/2011, sp. zn. 2 Er 108/2011, sp. zn. 7 Er 633/2010, sp. zn. 4 Er 357/2010, sp. zn. 7 Er 304/2010, sp. zn. 4 Er 292/2010, sp. zn. 2 Er 191/2011, sp. zn. 2 Er 773/2010, sp. zn. 6 Er 357/2010, sp. zn. 4 Er 467/2010, sp. zn. 2 Er 291/2010 a sp. zn. 3 Er 120/2011 podala sťažnosti proti porušovaniu svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov predsedovi okresného súdu. Sťažovateľka zároveň v sťažnostiach neuvádza žiadne argumenty, ktorými by preukazovala, že podmienku využitia tohto prostriedku ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nesplnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodiť ani z obsahu sťažností, a preto ústavný súd nemohol v danom prípade uplatniť postup v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky namietajúce postup okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Er 26/2011, sp. zn. 2 Er 108/2011, sp. zn. 7 Er 633/2010, sp. zn. 4 Er 357/2010, sp. zn. 7 Er 304/2010, sp. zn. 4 Er 292/2010, sp. zn. 2 Er 191/2011, sp. zn. 2 Er 773/2010, sp. zn. 6 Er 357/2010, sp. zn. 4 Er 467/2010, sp. zn. 2 Er 291/2010 a sp. zn. 3 Er 120/2011 v časti týkajúcej sa namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť.

II.2.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 25/2011

Sťažovateľka k sťažnosti, ktorou namieta porušenie ňou označených základných práv podľa ústavy, práv podľa dohovoru a dodatkového protokolu a ustanovení ústavy a dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 Er 25/2011 (povinná A. G., sp. zn. EX 17880/10), podaním z 26. júla 2012 doručila ústavnému súdu podanie označené ako sťažnosť na priet'ahy v konaní z 25. mája 2011, z ktorého vyplýva, že ňou napáda postup okresného súdu v konaní, v ktorom ako povinná síce vystupuje A. G., avšak s odlišnou sp. zn. súdneho exekútora (EX 3484/11, pozn.). Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka ani po výzve ústavného súdu z 10. júla 2012 nepreukázala, že podala predsedovi okresného súdu sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, ktorou by napádala porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov postupom okresného súdu v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 Er 25/2011.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní aj sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Er 25/2011 v časti týkajúcej sa namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť.

II.2.3 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Er 448/2011 (EX 7430/2011), sp. zn. 4 Er 536/2011 (EX 12093/11) a sp. zn. 3 Er 515/2011 (EX 11498/11)

Sťažovateľka v súvislosti so sťažnosťami, ktorými napáda postup okresného súdu v konaniach vedených okresným súdom pod sp. zn. 2 Er 448/2011 (EX 7430/2011), sp. zn.

4 Er 536/2011 (EX 12093/11) a sp. zn. 3 Er 515/2011 (EX 11498/11), v podaní z 26. júla 2012 doručila ústavnému súdu podania označené „*sťažnosť na postup súdu*“ z 12. marca 2012, ku ktorým zároveň pripojila „kópiu podacieho hárka“.

K tvrdeniam sťažovateľky vyplývajúcim zo sťažností, podľa ktorého podala okresnému súdu 25. mája 2011 sťažnosti podľa zákona o súdoch smerujúce proti postupu tohto súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Er 448/2011, sp. zn. 4 Er 536/2011 a sp. zn. 3 Er 515/2011, ústavný súd poznamenáva, že v týchto konaniach vedených okresným súdom boli zo strany súdneho exekútora okresnému súdu doručené žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až po „údajnom“ podaní sťažností na postup okresného súdu v týchto konaniach. Zo zistení ústavného súdu totiž vyplýva, že súdny exekútor požiadal okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 448/2011 až 21. júla 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 515/2011 až 18. augusta 2011, a v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 536/2011 až 24. augusta 2011. Z tvrdení sťažovateľky uvádzaných v sťažnostiach teda vyplýva, že sa sťažnosťami na postup okresného súdu z 25. mája 2011 domáhala ochrany svojich základných práv v čase, keď okresnému súdu ešte neboli ani doručené žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo strany súdneho exekútora, teda v čase, keď neprichádzala do úvahy ani možnosť porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ani práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu.

V súvislosti s tvrdením sťažovateľky vyplývajúcim z jej podania z 26. júla 2012, podľa ktorého v označených konaniach podala sťažnosti na postup okresného súdu 12. marca 2012, ústavný súd poukazuje na svoje zistenia, podľa ktorých okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 448/2011 uznesením zo 16. mája 2012, v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 536/2011 uznesením zo 14. mája 2012 a v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 515/2011 uznesením z 23. mája 2012 rozhodol o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že tieto zamietol.

V prípade, ak všeobecný súd, reagujúc na sťažnosť sťažovateľa podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, prijme opatrenia smerujúce k zabezpečeniu ochrany základného práva sťažovateľa, zakladá to podľa názoru ústavného súdu dôvod na odmietnutie sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Z uvedeného teda vyplýva, že okresný súd v relatívne krátkom čase potom, ako sťažovateľka podala sťažnosti proti porušovaniu svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (12. marca 2012) podľa zákona o súdoch, rozhodol o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia tak, že tieto uznesením sp. zn. 2 Er 448/2011 zo 16. mája 2012, sp. zn. 4 Er 536/2011 zo 14. mája 2012 a sp. zn. 3 Er 515/2011 z 23. mája 2012 zamietol. Okresný súd teda po podaní sťažností nielenže začal v predmetných veciach konať, ale v nich aj rozhodol, t. j. sťažnosťami podľa zákona o súdoch sa zabezpečila efektívna ochrana sťažovateľkinho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosti sťažovateľky smerujúce proti postupu okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Er 448/2011 (EX 7430/2011), sp. zn. 4 Er 536/2011 (EX 12093/11) a sp. zn. 3 Er 515/2011 (EX 11498/11) v časti týkajúcej sa namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

II.3 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach

Sťažovateľka sťažnosťami namieta aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach, pričom z jej argumentácie vyplýva, že ich porušenie namieta v priamej príčinnej súvislosti (z obdobných dôvodov) s namietaným porušením svojho základného práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd vychádzajúc zo skutočnosti, že dospel k záveru, že v sťažnosťami napadnutých konaniach nie sú splnené podmienky na vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, konštatoval, že v týchto konaniach nemohlo postupom okresného súdu dôjsť ani k porušeniu sťažovateľkou označených základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a ani čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosti aj v týchto častiach pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Po odmietnutí sťažností bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa s ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. augusta 2012